

Jarosław Narkiewicz: Będziemy nie tylko kontrolować, ale i działać

zw.lt/opinie/jaroslaw-narkiewicz-bedziemy-nie-tylko-kontrolowac-ale-dzialac/

Podczas 1,5 h rozmowy omówiliśmy aktualne zagadnienia:

- egzaminu i podręczników z języka polskiego ojczystego
- nauczania i egzaminu z języka litewskiego
- finansowania placówek oświatowych z językami nauczania mniejszości narodowych
- losu działu polonistyki na już nieistniejącym Litewskim Uniwersytecie Nauk Edukacyjnych.

W kwestii podręczników ustaliliśmy, że niezwłocznie zostanie powołana komisja ekspertów do wyboru podręcznika z języka polskiego, z którego korzystają uczniowie w Polsce. Przedstawiłem wydelegowane do komisji osoby: Krystyna Dzierżyńska – wiceprezes Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie "Macierz Szkolna", Danuta Korkus – polonistka Gimnazjum im. Wł. Syrokomli w Wilnie, Marzena Grydź – nauczyciel klas początkowych w szkole/przedszkolu „Szaltinelis” w Wilnie. Komisja rozpocznie pracę już w najbliższych dniach.

W kwestii egzaminu z języka polskiego ojczystego, który naszym zdaniem ma być obowiązkowy, a jego wyniki mają być uwzględniane przy postępowaniu na wyższe uczelnie, rozważaliśmy, aby wyniki egzaminu z języka polskiego byłyby traktowane jak z egzaminu języka obcego. Na tym etapie uzgodniliśmy, że powyższa kwestia będzie dalej analizowana z punktu widzenia prawnego i w najbliższym czasie do niej powrócimy.

Sporo czasu poświęciliśmy omawianiu problematyki nauczania języka litewskiego.

Wcześniejsze ustalenie brzmiało następująco – w celu rozpatrzenia możliwości zmiany programu nauczania języka litewskiego uwzględniając specyfikę środowiska językowego nieojczystego należy powołać grupę ekspertową, w skład której weszliby i nauczyciele lituanieci oraz klas początkowych, pracujące w szkołach z polskim językiem nauczania. Tym razem minister bardziej akcentowała potrzebę udzielenia większej uwagi doksztalcaniu kadry pedagogicznej, dostosowaniu podręczników i środków metodycznych oraz zwiększeniu finansowania na nauczanie języka litewskiego, a nie na przyszykowanie różnych programów nauczania. Jednak po dłuższej wymianie argumentów doszliśmy do wniosku, że proponowane przez minister działania są konieczne, ale niewystarczające. Należy uwzględnić terażniejszą sytuację – uczniowie mają głębokie i dodatkowe problemy w uporaniu się z ujednocionym programem nauczania z języka litewskiego, a więc taki program powinien być przepatrzonej. Zaproponowano, że w kwietniu, po ogłoszeniu ogólnokrajowych wyników oceny programów, powrócimy do ponownego rozpatrzenia różnicy programów. Jednak pani minister przyjęła propozycję aby do tego czasu spotkać się z przedstawicielami nauczycieli lituanistów oraz klas początkowych, pracujących w szkołach z polskim językiem nauczania w celu omówienia już teraz wiadomych problemów, wynikających z obecnego stanu nauczania języka litewskiego.

W kwestii finansowania placówek oświatowych kolejny raz zaproponowano przeprowadzić dyskusję uwzględniając specyfikę przejścia finansowania z „koszyczka ucznia” na „koszyk klasy”. Zasygnalizowałem, że ta dyskusja jest już zbyt długo zwlekana i powinna być rzeczowa.

Szczególnie problematyczna jest kwestia zachowania polonistyki, wynikająca po przyłączeniu Litewskiego Uniwersytetu Nauk Edukacyjnych do Uniwersytetu Witolda Wielkiego (UWW). Ponieważ mieliśmy już wiele ustaleń i uzgodnień z UWW, który jest przyszykowany nie tylko zachować dział polonistyki w Wilnie, ale i rozszerzyć go w celu kształcenia nauczycieli innych specjalizacji, my twierdzimy, że polonistyka może sukcesywnie działać w Wilnie przy UWW. Jednak obecna pozycja pani minister jest zgodna...ze zdaniem premiera Skvernelisa – nie wyrażają zgody na istnienie jakiegokolwiek filii UWW w Wilnie. Mimo obszernej i argumentowanej dyskusji w tej kwestii nie doszliśmy do porozumienia i niestety dalszy los polonistyki napawa wiele obaw...

Treść całego spotkania została omówiona z prezesem „Macierzy szkolnej”, oraz z przewodniczącym Komitetu oświaty E. Jovaiša, z którym ustaliliśmy iż wzmacniając parlamentarną kontrolę nad realizacją ustaleń zaplanowane spotkania przeprowadzić na płaszczyźnie parlamentarnej..

Pomimo to, że dzisiejsza robocza i konkretna rozmowa w Ministerstwie Oświaty odbyła się w rzeczowej i życzliwej atmosferze, należy przyznać, że w niektórych kwestiach zauważalna jest różnica co do realizacji wcześniejszych ustaleń. W związku z tym ponownie potwierdziłem, że takie robocze spotkania muszą być nie tylko ciągłe, ale i skuteczne w realizacji ustaleń. Więc i dalej będziemy nie tylko bacznie kontrolować, ale i działać, aby rozmowy przekształcałyby się w rzeczywistość i skutkowały pozytywnymi nam decyzjami.

Tagi: Jarosław Narkiewicz Minister oświaty Petrauskienė